

De Kavelbode

Jaargang 33 nr. 1, april 2016

In dit blad onder meer:

- Interview met Hans Steman en Jannette Mensink
- In memoriam Frits Benschop en Theo Kok
- Gedicht 'Stilte der natuur'
- Wijsheden op een tegeltje
- Column op herhaling: De koe van boer De Boer
- De twijfel voorbij door Wim Stoelinga
- Schoffelperikelen door Hans den Ouden
- Ontdekkingen in mijn tuin
- 11 mei GroenMarkt bij woonzorgcentrum Steenvoorde
- Informatie over de GroenRaad
- Gerard Daamen

Het blad voor de leden van Recreatiepark De Schoffel

REDACTIONEEL

Een nieuwe lente, nieuw bloesems en flink wat ontwikkeling in de besprekingen met de gemeente Rijswijk. Dat belooft wat voor 2016!

De jaarvergadering werd druk bezocht. Geen wonder, want er staat best veel op het spel. Maar bij de opening bleek ook dat vijf (!) leden in het afgelopen verenigingsjaar overleden waren. Een hoog aantal. Mensen die met liefde hun dagen sleten op De Schoffel. Die mogelijk bij weer en wind te vinden waren in hun huisje of tuin en nu niet meer onder ons zijn. In deze Kavelbode besteden we aan twee van hen speciale aandacht, omdat ze voor dit blad regelmatig een bijdrage leverden.

Deze Kavelbode is bijzonder omdat de laatste column die Frits Benschop voor ons schreef, alsnog verschijnt. Beppy heeft naast haar gedicht over stilte ook weer wat uitspraken verzameld die u gelardeerd door het blad terugvindt. Natuurlijk hebben Wim en Hans weer een bijdrage geleverd zodat u van het wel en wee op de hoogte blijft. Zelf vond ik salamanders in mijn nieuwe tuin en zag hoe de vrij zeldzame kievitbloem haar kopje opstak om met ons mee te wenen over het overlijden van Christus.

Helaas bleek secretaris Frank door drukte niet toe te komen aan berichten vanuit het bestuur, dat houdt u tegoed. Wél informatie over de GroenMarkt waar u uw stekkie's kunt brengen en plantjes voor de tuin gratis kunt halen. Mocht u groenteplantjes willen, dan vindt u die ook op de markt bij woonzorgcentrum Steenvoorde.

Theo Bril

In de natuur bestaat geen vervreemding. Alles is er op zijn plaats.

'Ondanks het onteigeningsspook dat op de loer ligt, blijven we tot de laatste dag genieten!'

***Interview met Hans Steman en Jannette Mensink
(lid-eigenaar van kavels 102 en 103)***

door Frits Benschop (kavel 9)

Hans Steman is servicemedewerker bij de NS op het Centraal Station van Den Haag Deze functie staat beter bekend als lokettist. Hij doet dit werk al 18 jaar. Als achtergrond heeft hij HTS natuurkunde. In een tijd dat kortdurende tijdelijke contracten regel en een vast contract een grote uitzondering is, valt het niet mee om in het eigen vakgebied een permanente loopbaan op te bouwen. De baan als lokettist of wel mensen dagelijks op weg helpen geeft meer voldoening dan gedacht.

Jannette Mensink is groepleidster in een gezinsvervangend tehuis voor autistische ouderen in Scheveningen. Dit werk doet ze al 30 jaar met veel plezier.

Stacaravan

Om het in termen uit de spoorwegen te zeggen In 2003 is een wissel omgezet en gaat hun beider levensreis verder over enkel spoor.

In het begin hadden ze een stacaravan in de omgeving van Halfweg bij Amsterdam. Het reizen van Hans (die geen rijbewijs heeft) ging vrij snel vervelen, de tijd om met openbaar vervoer in Halfweg te komen bleek langer dan het verblijf in de caravan.

Blikverruiming

De flat in Rijswijk had een nadeel; er was een klein zijraam waar nauwelijks zon door naar binnen kwam en het balkon was 2m² klein.

Er werd uitgekeken naar een plekje waar meer natuur en zonlicht was. Het aanbod van volkstuintjes werd onderling goed vergeleken. Bij de gemeentelijke volkstuinten bestaat een huurconstructie. Bovendien zijn er voorschriften voor beplanting en een omliggende heg mag doorgaans niet hoger dan een halve meter zijn. Dan wordt het moeilijk om in een tuin, buiten het zicht van anderen, een zonnig plekje te vinden.

Bij andere verenigingen worden activiteiten georganiseerd, waar niet iedereen op zit te wachten. Zo word je geacht mee te doen aan bingo-avonden, kaartavonden en andere spelletjes. Bovendien zijn er verplichtingen zoals het meedraaien in een kantinedienst. Bij het complex Lommerrijk aan het Jaagpad heeft men veel last van het verkeersgeluid en uitstoot van auto's op de snelweg. Vaak ontbraken sanitaire voorzieningen, zoals aansluiting op de riolering, waterleiding en elektriciteit. Uiteindelijk kwam De Schoffel op hun pad. De unieke constructie van een gekocht lidmaatschap, sprak Hans en Jannette zeer aan.

Kopen geeft het gevoel van eigenaar worden

Iets kopen geeft het gevoel van iets in eigendom krijgen. Behalve de jaarlijkse barbecue en de jaarvergadering zijn er weinig activiteiten waar de leden zich verplicht kunnen voelen om er aan mee te doen. Wie het wil, kan zijn of haar kavel met een hoge heg afsluiten en als men wil kan de afscheidingsgrens ook uit lage struikjes bestaan. Bij De Schoffel heeft men huisjes op betonnen fundamenteën en is er aansluiting op waterleiding, elektra en riolering.

Op het moment dat De Schoffel in beeld kwam, kon gekozen worden uit 3 á 4 kavels. Dat het uiteindelijk kavel 102/103 geworden is, kwam door het mooie huisje en de beplanting. De bomen die erop stonden, waren al bijna volgroeid en het was sneu om ze te rooien.

Verder hebben Jannette en Hans wat coniferen vervangen. In grote lijnen is de tuin echter onveranderd gebleven. Ze hebben het huisje overgenomen met alle inboedel erbij. Om de inkijk te verminderen en de privacy te waarborgen, is bij de ingang een knik in de begroeiing gemaakt en dit voldoet prima. Natuurlijk koopt men geen tuin omdat er gezellige burens zijn, maar als het tussen beide partijen klikt en na jaren nog klikt dan is dat mooi meegenomen.

Gevleugelde vrienden

Hans: *'We kunnen met bewondering naar spechten kijken. Die hebben een speciale manier van het pellen van noten ontwikkeld. Ze pikken de noten uit het netje, vliegen naar een paal met een spleet (door vogelaars een spechtensmidse genoemd), stoppen de noten erin en hakken dan met de snavel de dop er af.'*

Jannette: *'Heel grappig was het dat er ooit een roodborstje was die het kale hoofd van Hans als een ideale landingsplaats aanzag. Nogmaals, in grote lijnen zijn er het huisje en de tuin niet veranderd. Als we opnieuw zouden moeten beginnen, dan legden we meer siertuin aan. Op de vraag 'welk type tuinliefhebber zijn jullie?' valt het antwoord moeilijk te geven. We bezitten appelbomen, pruimenbomen, frambozenstruiken, bessen, aardbeien, coniferen, bloemen en groenten. Eigenlijk genieten we van meerdere vormen van tuinieren.'*

Naar Delft

Enige jaren geleden kon de flat in Rijswijk verwisseld worden voor een eengezinswoning in de Indische buurt in Delft. De afstand naar de tuin is nu 2 ½ km, dus prima te fietsen. Ook ligt het centrum van Delft om te winkelen en voor culturele evenementen binnen handbereik.

De toekomst

Hans: *"Zonder de uitgewerkte plannen te kennen weten we dat onze kavels naar verwachting moeten verdwijnen. We blijven tot het laatst genieten van dit stukje natuur. We hebben weliswaar een prachtig en solide huisje, hout is een natuurproduct, de kopse kanten van de balken*

zijn verzwakt en zij zullen een verplaatsing van het huisje niet zijn verzwakt en zij zullen een verplaatsing van het huisje niet overleven.'

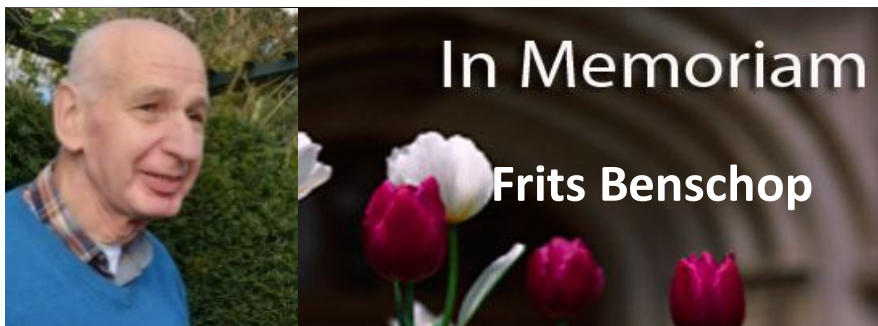
Jannette:

'Mochten we onverhoopt moeten vertrekken, dan is het door ons niet aan te zien als de kettingzaag in onze bomen gezet wordt. We zullen zeker niet op afstand toekijken.

Afscheid van De Schoffel nemen we niet, tegen die tijd kijken we welke kavels te koop staan en maken uit het aanbod een keuze."

Geheel onverwachts krijgt het gesprek een andere wending als Jannette terecht opmerkt dat hun problemen maar luxe problemen zijn, als je je verplaatst in het lot van de talrijke vluchtelingen.

'Als ik weet dat morgen de wereld vergaat, plant ik nog vandaag een boom.'

Frits Benschop is op 14 januari 2016 overleden. De uitspraak die hier boven staat is van Luther, maar Frits vond die vooral ook van toepassing op zichzelf. Van kindsaf aan interesseerde het hem hoe planten groeiden en bloeiden. Hij groeide op in Soest, maar vond na wat rondzwerving zijn plek in Voorburg, waar hij met vrouw Klazien en hun twee zoons een heerlijk huis bewoonde. Na zijn pensionering kwamen uren vrij en begon hij samen met Klazien te tuinieren bij De Schoffel.

Toen hij zich meldde om voor De Kavelbode te schrijven, kreeg ik een heel betoog waarom hij zo goed was in het interviews afnemen en dat ik beslist geen woord mocht veranderen in zijn bijdrage. Dát was de voorwaarde waarop hij mee wilde werken. Trouw heeft hij al die jaren mensen benaderd en gesproken over hun kleine en grote wel en weetjes. Een slokdarmkanker velde hem, maar toen hij weer opknapte begon hij weer met zijn columns. Het bovenstaande interview met Hans en Jannette nam hij in november 2015 af in het verpleeghuis, waar hij was opgenomen na een zwaar hartinfarct. Het tekent Frits hoe hij tot op het allerlaatste moment nog zijn afspraken na wilde komen. In al zijn stukjes wilde hij tot in detail goed verwoorden wat hij hoorde, altijd wel gelardeerd met spreuken die hij toepasselijk achtte. Zorgvuldig stemde hij af met de leden die hij sprak om akkoord te hebben over zijn schrijfsels. Pas dan kreeg ik de kopij.

In 2013 heb ik hem en zijn vrouw Klazien gesproken over hun tuin en de reden waarom zij ooit voor De Schoffel kozen. Een bijzonder moment om

hem in zijn eigen omgeving te zien en te merken hoe hij het bijna niet los kon laten om zelf de regie te hebben.

Frits zal voor mij ook altijd verbonden zijn aan het jaarlijkse Schoffelfeest. Zijn heerlijke satés moeten we missen met een marinade naar eigen ('zeer geheim!') recept. We wensen Klazien en zijn zoons alle sterkte om het verlies te kunnen dragen. Zijn herinnering blijft levend voor allen bij De Schoffel die hem gekend en gelezen hebben.

Theo Brill

Van de voorzitter

Gerard Daamen (kavel 61)

Beste leden,
Het tuinseizoen is alweer een aantal weken aan de gang. Tijdens de goed bezochte algemene ledenvergadering heb ik de aanwezigen namens het bestuur al een mooi zonnig en groenvol tuinseizoen gewenst. Voor diegenen die daar bij niet aanwezig waren nu dus alsnog via deze weg.

De vergadering van de ALV is in ieder geval weer plezierig en voortvarend verlopen mede dankzij de enerverende uitleg over de “Schoffelperikelen” door ons bestuurslid Mark Roelofs. Tijdens en na zijn presentatie werden vele vragen gesteld, opmerkingen en suggesties gedaan door de aanwezigen. Daarmee kan het bestuur en de adviescommissie in ieder geval weer verder. Ergens in het midden van het jaar hopen we meer duidelijkheid en informatie te krijgen van de gemeente Rijswijk en het projectbureau “Rijswijk Buiten” welke wij dan natuurlijk weer met u allen zullen delen.

Tijdens de rondvraag kwam ook nog naar voren dat er nog steeds wat problemen zijn met de sleutels en het openen van het toegangshek. Dit wordt veroorzaakt doordat er verschillende sleutels in omloop zijn waarvan een aantal te dik. Door het bestuur wordt dit probleem opgepakt en wordt er actie genomen om die dikke sleutels te vervangen voor goede sleutels. Een ieder die het probleem van een te dikke sleutel heeft kan zich daarom dan ook melden bij het bestuur om dan - als de nieuwe sleutels voorhanden zijn - deze om te ruilen. Verder hoop ik natuurlijk weer dat iedereen er weer aan mee werkt om ons complex er uit te laten zien als een zonnetje. Dan kan het niet anders zijn dan dat we allemaal weer een geweldig tuinseizoen hebben. Tot ziens op ons complex maar weer.

GENIETMOMENTJE VAN HETTY COENE

Romige Preisoep 4 personen

Nodig:

- 1 voorgebakken kaas-uienstokbrood
- 1 eetl. boter
- 1 zak panklare prei (300 gr)
- 1 grote aardappel in blokjes
- 500 ml kippenbouillon(van tablet)
- 125 ml slagroom
- 1/2 duobakje gerookte kipreepjes van 200gr.

Oven voorverwarmen op 225 C.

Stokbrood in 6 min. afbakken

In soeppan boter smelten.

Prei (handjevol achterhouden) en aardappel toevoegen en 3 min. bakken.

Bouillon erbij schenken en het geheel 10 min. zachtjes laten koken.

Slagroom toevoegen en groenten met staafmixer kort pureren tot gladde soep ontstaat.

Op smaak brengen met zout en peper.

Soep over vier borden verdelen en kipreepjes en de achtergehouden prei erover strooien.

Stokbrood snijden en bij de soep serveren.

Eet smakelijk!

STILTE DER NATUUR

door Beppy (kavel 37 en 53)

**De stilte van de natuur heeft veel geluiden
haar tonen zijn melancholiek
ze proeft als zoete kersen
als je één bent met haar stilte
hoor je zelfs onkruiden
zich door het cement heen persen.**

**Voel haar fragiele rust
zie de eerste vlinder die een lentebloem kust
hoor zwoele wind neuriën tussen de bomen
geniet van een beekje dat je hoort stromen.**

**Luister ademloos en bewonder
het is ons gratis gegeven
om de stilte van de natuur
in onszelf te mogen beleven.**

Ik hou van de natuur, maar ik moet er wel wat te drinken bij hebben.

SCHOFFELPERIKELEN

door Hans den Ouden (kavel 33)

Beste Schoffelaars.

Inmiddels is het weer voorjaar op De Schoffel.

De winter is voorbij, bomen en struiken worden weer mooi groen. De sneeuwkllokjes zijn al uitgebloeid maar de narcissen staan in volle bloei.

Op de weilanden om ons heen is het weer een drukte van jewelste.

Er broeden weer ganzen, zwanen, eenden, waterhoentjes en kieviten.

Ook de koeien van boer De Boer grazen er weer.

De eend, die al vele jaren haar nest maakte onder onze rododendrons kwam ook dit jaar weer brood bij ons eten, maar heeft haar nest nu bij de burens. Kortom, de natuur ontwaakt om ons heen. Het pad aan de Delftse zijde is deze winter opnieuw bestraat, dus ik zou zeggen: kom eens naar de flora en fauna kijken.

Het bestuur en de adviescommissie hebben echter deze winter niet stilgezeten. Om de gemeente een stapje vóór te zijn hebben ze een aantal zaken voorbereid, waar we in de toekomst mogelijk mee te maken krijgen. Tijdens de laatste ALV werd een ruwe schets getoond hoe De Schoffel er in de toekomst uit zou kunnen gaan zien. Het weiland aan de Delftse zijde blijft, volgens deze tekening tot aan de leidingen die daar liggen, groen. Hopelijk vormt dit een buffer tussen de nieuw te bouwen woonwijk en De Schoffel.

De komende maanden wordt het spannend. Hoe gaat het gemeentelijk exploitatieplan eruit zien en gaat de gemeenteraad ermee akkoord? Hoewel ik me er terdege van bewust ben dat het niet leuk is voor de Schoffelaars die eraf moeten vallen, hoop ik toch van ganser harte op een goede afloop. We zijn nu alweer zo'n 8 jaar aan het procederen en hebben nu eigenlijk wel recht op duidelijkheid! Ik wens u veel tuinplezier toe.

N.B.1 op 16-04-2016:

Nadat ik mijn verhaaltje had ingeleverd, verscheen de eend waarover ik schreef ineens met 9 kleine donsjes. Op de volgende pagina de foto!

N.B.2 op 18-04-2016

Helaas... de eend is inmiddels weer kuikenloos. Een reiger en nog wat andere rovers zagen de donsjes als voer voor hun eigen jongen! Nou ja, een foto als kleine voorjaarsherinnering dan maar...

Twijfel voorbij

door Wim Stoelinga (kavels 48/64)

Een nieuw seizoen, een nieuwe kans!

En dan heb ik het natuurlijk over onze schoffelen-
de amateurtuinders, die het allemaal zonder geheimzinnige korrels en
andere chemische toevoegingen moeten doen.

Hoewel, amateurtuinders?

Er is onder de Schoffelaars een aantal heel vakkundige collega's. Althans,
dat meet ik af aan de diversiteit en kwaliteit van hun oogsten of de pracht
en praal van hun bloemen en planten. Of aan hun luxe onder-
komens; *dikke boeren* noemen ze die in Friesland, nou dan moet je wat
naar de veiling brengen!

Bij ons wilde het vorig jaar redelijk lukken en dat gold zeker voor de
druiven. De Suzukivlieg bleef weg waardoor de productie van onze wijn-
gaard bovenmaats was. De flessen waren niet aan te slepen (zeker 4,
misschien wel 5) en diverse wijnkeurders van de Guide Hachette en
andere wijngidsen keken hun ogen uit.

De wijnkeurders spoelden hun monden, terwijl wij menig (alcoholvrij!)
slokje achterover klokten; wij hadden immers iets te vieren namelijk het
mogelijke behoud van De Schoffel. Gedeeltelijk dan, want voor een aantal
Schoffelcollega's zal het doek moeten vallen... maar wellicht vinden wij
met elkaar een oplossing?

Namens het Bestuur en de 'Adviescommissie Behoud De Schoffel' werden
de leden door Mark Roelofs in de Algemene Ledenvergadering van 8 april
uitvoerig en openhartig ingelicht over de voortgang en gesprekken met de
gemeente en het projectbureau.

Ik sta bekend als een criticus (criticaster?) met veel vragen, opmerkingen
en bovenal twijfel, maar na 8 april zie ik de zon weer in onze sloten
schijnen. Twee van Mark's opmerkingen troffen mij in het bijzonder,
maar stemden mij ook hoopvol.

Ten eerste dat aan de gemeente en het projectbureau duidelijk is gemaakt
dat wij een echte vereniging zijn en besluiten (meestal) bijna unaniem
worden genomen. Dit houdt tevens in dat niet alle eisen van de gemeente

door de leden zullen worden geaccepteerd en zeker niet wanneer het karakter van onze Schoffel zou worden aangetast.

Uiteraard zullen wettelijke eisen met betrekking tot veiligheid moeten worden gevolgd, maar andere zaken zouden wel eens *showstoppers* kunnen worden. Bijvoorbeeld het maximaliseren van de hoogte van hagen en heggen tot 80 cm.

Sinds jaar en dag hebben wij duidelijke Statuten en Reglementen die heel bruikbaar en inpasbaar zijn. Een pad voor brandweer en hulpdiensten langs De Schoffel okay - maar niet dwars door De Schoffel!

Het feit dat De Schoffel 60% van de vereiste groen (compensatie) voor de toekomstige nieuwbouwwijk zal gaan innemen, is voor ons een heel belangrijk gegeven. Niet-temin zullen nog veel hobbels moeten worden genomen.

Onder andere met betrekking tot het tijdpad en de financiële aspecten met betrekking tot onder meer het vinden van een oplossing voor de tuinen die moeten worden opgegeven.

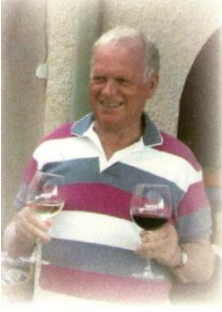

Een nieuw seizoen, een nieuwe kans zou zo maar eens kunnen worden: *nieuwe seizoenen, nieuwe kansen!*

Dat het westen van ons land steeds verder verstedelijkt, lijkt onvermijdelijk maar iets van onze paradijselijke glorie zal toch wel blijven behouden?

De familie Zwaan hierboven denkt in ieder geval van wel.

De natuur gedooft, dat u haar bespiedt
Niet dat u haar ontraadselt.

Theo,

Jouw laatste levensdag op aarde was vrijdag 7 augustus. Na het afscheid van je vrouw Ank, je dochter Renate en je pleegzoon Marcel vertrok je naar je volgende bestemming. Vooral voor Ank is er een grote leegte.

De columns die jij voor De Kavelbode schreef, droegen jouw persoonlijke signatuur. Belevissen op en van de tuin en dan geschreven zoals jij dat beleefde. Vooral je column uit 2010 over de koe en boer De Boer zijn me bijgebleven. Met het opnieuw plaatsen van die column hieronder wil ik je bedanken voor je inzet voor De Schoffel.

Naast columns was je niet te beroerd om hand- en spandiensten te verlenen. Niet vergeten moet worden hoe jij onze club presenteerde op 20 augustus 2011 en je namens ons de politiek ervan trachtte te overtuigen dat we prima ingepast kunnen worden in een woonwijk. Die inzet heeft er mogelijk mede voor gezorgd dat we nu in onderhandeling zijn met de gemeente om verdere stappen te ondernemen om ons prachtige park te behouden.

Persoonlijk mis ik de gezellige aanloop van jou en mij op de tuin. Even samen bijkletsen, een bakkie doen; over het weer, werk en andere zaken praten en dan weer ieder ons eigen gang gaan. Het was allemaal niet zo hoogdravend, maar in de bescheidenheid daarvan lag het genieten. 'Functioneel niksdoen' noemde jij het. Jij had altijd een idee over hoe problemen aangepakt kunnen worden. Ik luisterde graag naar je

verhaal over hoe je in werksfeer of privé iemand met raad en daad bijstond. Je vriendschappen, je liefde voor Ank, je genieten van de plek op De Schoffel... het mocht er allemaal zijn. Ook hoe moeilijk het was toen je lijf je in de steek liet, nee zelfs verraadde! Het grote genieten in je tuin is voorbij. Dank voor alles en rust zacht.

Theo Brill

De mens is geneigd naar de top van de berg te klimmen.
terwijl er in het dal vaak mooiere bloemen staan.

Tijd voor koffie en koek met Theo

door Theo Kok

Toreador? Daar pas ik voor.

Vrijdag 15 oktober 2010, het is een herfstdag in wording zoals men dat gewend is in oktober. Om 9.00 uur 's morgens kijk ik door het raam van de woonkamer naar buiten en zie dat de lucht er grauw en somber uitziet.

Piet Paulusma had gisteravond weliswaar regen voorspeld, maar pas in de loop van de middag. Ik staar peinzend naar buiten en besluit om toch nog maar even naar de tuin te gaan en erop te vertrouwen dat de regen inderdaad pas in de middag komt. Er is immers altijd wat te doen in het najaar. De harde wind trotserend pak ik de fiets en trap mij een weg naar De Schoffel. Onderweg bij het station pak ik nog even twee kranten mee - de Metro en De Pers - ingeval het toch eerder gaat regenen. Dan kan ik in het huisje toch nog wat lezen onder het genot van een beker warme koffie.

Aangekomen bij De Schoffel kom ik, zoals het hoort in deze periode, voor een gesloten hek te staan. Met mijn sleutels maak ik het hek open en sluit dat weer keurig achter mij. Ik doe een poging om op mijn fiets te stappen, maar... dat blijft bij een poging. Want plotsklaps stiert er een koe in volle vaart vanaf het parkeerterrein, over het bruggetje, direct op mij af. Ik schrik me helemaal

wezenloos. Hoewel een koe bekend staat als een niet-agressief dier - en naar men zegt zelfs mensvriendelijk is - zie ik toch niet graag dat deze lieverd zijn voorpoten op mijn schouders gaat leggen en ik ineens 700 á 800 kilo moet torsen. Geloof maar niet dat ik dat ga houden. Halverwege het weggetje naar het pad blijft ze staan en staart mij aan. Ik op mijn beurt kijk naar haar. Het flitst door mijn hoofd dat ik iets moet doen maar wat? Veel tijd heb ik daar ook niet voor, want tante zet opnieuw de vaart erin en komt met een bloedgang op me af.

Als een speer doe ik het hek open, sleur mijn fiets er nog snel doorheen en doe het hek snel weer op slot. De koe en ik zijn slechts twee meter van elkaar verwijderd. Maar met dat gesloten hek er nu tussen voel ik me wel iets prettiger. Ik fiets zo snel als ik kan richting Delft naar boer De Boer. Na hevig aanbellen en met mijn eigen fietsbel bellen komt er eindelijk een gestalte van de zitbank in de woonkamer overeind. Gelukkig, boer de Boer is thuis en ik roep naar hem dat hij zo snel mogelijk mee moest komen. Dat snelle valt wat tegen, omdat hij last heeft van ischias en daarom niet zo goed uit de voeten kan. Ik leg uit dat er een koe bij De Schoffel op de parkeerplaats liep en of hij snel wil meekomen. Hij meldt droog dat hij de koe nog niet gemist heeft, maar dat hij wel mee zal komen. Ik vraag boer De Boer alvast vooruit te rijden, omdat ik bang ben dat iemand tussentijds het hek open heeft laten staan en de koe alle gelegenheid heeft gekregen om de Lange Kleiweg te gaan verkennen.

Ik fiets terug. Inmiddels blijkt dat Piet Paulusma een slechte lijn had met de weergoden want het begint nu toch wel zeer vervelend te regenen. Het hek is gelukkig nog steeds dicht en ik zie de koe heerlijk grazen op het speelveld bij de nieuwe tennistafel. Tijdens het wachten op De Boer laat ik twee mensen naar binnen en een naar buiten. De binnenkomers waarschuw ik voor de koe en om vooral voorzichtig te rijden. Alras komt boer de Boer er aan met enkele touwen en lopen wij samen naar de koe.

Met hem erbij voel ik me wat meer op mijn gemak. 'Ach zo,' zegt hij, 'het is Bertje, dat is een lieve koe.' Hoewel ik Bertje voor een koe een wat vreemde naam vind, is die vriendelijkheid ver te zoeken want ze laat zich toch mooi niet het touw om de hals doen.

Pas wanneer we haar van twee zijden benaderen, lukt het de boer haar een lus om de hals te doen en een halster om de kop te knopen.

Maar de koe verzet geen poot. Ik heb inmiddels de twee hekken open gedaan en het hek van het weiland, zodat ze er gemakkelijk doorheen kan. De boer vraagt of ik haar vanachter wil opdrijven, dan zal hij aan de kop trekken. Na enige tijd komt er beweging in het gevaarte en krijgen we Bertje met duwen en trekken tot ongeveer vijf meter tot aan het hek.

Plots ziet ze schijnbaar het hek open staan en rent er op haar hardst doorheen. De boer moet haar loslaten, anders sleurt ze hem zonder meer over de Lange Kleiweg mee. En dan staat ze ineens aan de overkant van ons Schoffelhek, met de kop richting Delft. Stapvoets, afgewisseld met een fikse draf, zet ze koers richting Delft. Boer De Boer pakt zijn fiets. Ik vraag of ik nog iets voor hem kan doen, maar hij verwacht dat ze zal wel bij de boerderij naar binnen zal gaan als ze haar zusjes eenmaal ziet. En zo geschiedt inderdaad. Van een bezoek aan mijn tuintje komt het niet meer. Mijn lijf snakt naar wat droge kleren en een warm huis. Zo ziet u toch maar weer: De Schoffel, altijd verrassend en altijd leuk.

Zegt een Eskimo tegen een andere Eskimo:
'Er hangt lente in de lucht, het is al min 10 graden Celsius'.

Al op 2^e paasdag waren deze kleine eendjes uit hun ei gekropen en zwommen vrolijk rond in de sloot bij De Schoffel.

Hetty Coene spotte ze!

GROENMARKT STEENVOORDE OP KOMST

Stekjes, zaden en zelfgekweekte groenteplantjes voor in je moestuin ruilen. Voorjaarsplanten voor je tuin en zomerbloeiers voor de potten op je terras en balkon uitzoeken. Heerlijke honingproducten proeven. Tips krijgen voor een groene tuin én balkon. Samen met je (klein-)kinderen vogelhuisjes timmeren. Het kan allemaal tijdens de GroenMarkt op woensdagmiddag 11 mei a.s. op het terrein van Woonzorgcentrum Steenvoorde.

Nog even en het is weer zover. Dan krijgen we met z'n allen de voorjaarskriebels en gaan we weer naar buiten! Dan stropen we onze mouwen op en willen we aan de slag in onze tuinen en op onze balkons. Velen van ons nemen

stekjes van hun planten. Of hebben al eerder zaden verzameld. Kweken zelf groenteplanten op. Dan is het wél zo leuk om die te ruilen met andere hobbytuiniers. En dan is het ook erg leuk om rond te snuffelen bij andere kramen met groene spullen. Om ervaringen uit te wisselen. En om tips te krijgen voor het vergroenen van je tuin en balkon. Zodat we de komende zomer volop kunnen genieten van een groen buitenleven! Ook aan de kinderen is gedacht: zij kunnen zich heerlijk uitleven met het timmeren van een vogelhuisje! Het terrein van Woonzorgcentrum Steenvoorde biedt alle ruimte voor het inrichten van deze gezellige groene markt. Ook zullen imkers, houtkunstenaars, standjes met kunst- en groene groei, green-art, vogelbescherming, Guerilla Gardening, informatie over het vergroenen van tuinen en plantenbakken(gemaakt van steigerhout) te vinden zijn. Overigens: de horeca is open voor alle bezoekers.

Kom dus naar de GroenMarkt op woensdag 11 mei, van 13.30 uur tot 18.30 uur. Zelf een kraam huren? Neem even contact op met: Marjolijn Peters en Nel Panneman (Steenvoorde Noord)

activiteiten@steenvoordenoord.nl of 06 24487600 / 06 39087323

Nieuw in Rijswijk: DE GROENRAAD.

Sinds 1 februari 2016 bestaat de GROENRAAD RIJSWIJK. Dat is een initiatief van mensen uit verschillende wijken die groen in de brede zin van het woord een warm hart toedragen. De GroenRaad **doet** groen als platform dat allerlei groene wijkacties initieert, bundelt, stimuleert én daartoe inspireert.

De GroenRaad **denkt** groen (mee) door het geven van adviezen aan de gemeente. Gevraagd en ongevraagd. De GroenRaad bestudeert gemeentelijke groene plannen en neemt zo nodig zitting in klankbordgroepen.

GroenRaad doet groen

Groen doet goed. Samen groen doet beter. Daarom gaan steeds meer mensen samen aan de slag met en in het groen in hun buurt. We zien het in steeds meer Rijswijkse wijken waar burens en straatgenoten gezamenlijk hun handen uit de mouwen en in de grond steken. Zij richten een buurtmoestuin in, beplanten boomtuintjes, planten fruitbomen in de openbare ruimte, organiseren een cursus natuurlijk tuinieren, zetten een netwerk van (moes-)tuiniers op, enzovoorts. Onder het motto van 'samen doen, samen groen' is de GroenRaad het platform waar Rijswijkse groenlingen nog meer groene activiteiten opzetten, ervaringen uitwisselen, elkaar inspireren.

GroenRaad denkt groen

Rijswijk afficheert zich als groene gemeente. Gemeente én politieke partijen erkennen het belang en de waarde van groen. Maar soms komt groen in de knel. Dan is het een uitdaging om - in overleg - tot de beste oplossing te komen. De GroenRaad wil daar graag een rol in vervullen. Het tegengaan van verstening van particuliere tuinen en de openbare ruimte staat hoog op de prioriteitenlijst. Verder denkt de GroenRaad mee over de groene keuzes die de gemeente maakt en geeft daarvoor adviezen en tips. Gevraagd en ongevraagd. Zoals over het maaien van gazons en bermen, het beheer van bloeiende bermen, het kappen van bomen, gedragscode flora- en faunawet, het planten van (inheemse) bomen en struiken, het vergroten van de biodiversiteit, het inrichten van groene schoolpleinen, enzovoorts.

Wie hebben zitting in de GroenRaad?

De GroenRaad bestaat uit mensen die o.a. actief bezig zijn met groene initiatieven in hun wijk en/of de stad en zich inzetten voor behoud en ontwikkeling van natuur in Rijswijk. Deelnemers zijn lid op persoonlijke titel.

Eerste succes van de GroenRaad is dat de gemeente Rijswijk tijdens een bijeenkomst (22 maart 2016) bekend maakte dat Rijswijk de 10e **'Steenbreek-gemeente'** wordt.

Het doel van Operatie Steenbreek is om de bewoners te enthousiasmeren om hun tuin te vergroenen. De negatieve gevolgen van verstening worden daarbij onder de aandacht gebracht. Denk hierbij aan de afbreuk van de biodiversiteit en aan klimaatverandering. Minder groen in de tuin betekent minder vogels, insecten en andere dieren.

Tijdens de hoosbuien – waar we steeds vaker mee te maken hebben - moet het regenwater snel worden afgevoerd om overlast te overkomen. Dit betekent een enorme druk op het riool. Burgers die hun tuin vergroenen dragen een belangrijke bijdrage aan de leefbaarheid van hun buurt. Zeker als men bedenkt dat plusminus 40% van de stedelijke oppervlakte in bezit is van particulieren.

Maar bij het ontsteden van particuliere tuinen moet het natuurlijk niet blijven: ook in de openbare ruimte kan nog heel veel verbeterd worden. Daar is de gemeente aan zet!

Leden van De Schoffel worden overigens uitgenodigd hun stekken en (boventallige) planten beschikbaar te stellen voor de Groenmarkt op 11 mei a.s. (zie artikel op pag. 18). Mogelijk kunnen we ook een kraampje inrichten om toekomstige leden te interesseren in onze vereniging.

Theo Brill

SALAMANDERS EN KIEVITSBLOEMEN

Door Theo Bril (kavels 36 en 52)

Sinds kort heb ik een tuin overgenomen van leden die wilden stoppen bij De Schoffel. Omdat ik met mijn huidige tuin voor de nieuwbouw van RijswijkBuiten moet wijken, durfde ik de uitdaging aan om een onbekende tuin tot mijn eigen toekomstige plek te maken.

Spannend is nu te zien wat er allemaal groeit en bloeit. Bij het opruimen van een stapel stenen vond ik bovenstaande salamanders bijvoorbeeld. Ze kregen van mij een nieuw plekje onder stenen bij mijn vijvertje.

De kievitsbloem (*Fritillaria meleagris*) steekt op dit moment haar kopje op en verwondert mij met haar diepe kleur en hangend kopje. In het wild is dit een zeldzame plant die onder natuurbescherming staat. Ze mag in het veld niet gemaaid worden om ervoor te zorgen dat de bol van de kievitsbloem helemaal volgroeid kan worden en zich kan vermeerderen.

De plant is oorspronkelijk afkomstig uit Afghanistan en werd in 1575 uit Constantinopel naar Wenen gebracht.

De wetenschappelijke naam (*Fritillaria melea-gris*) is afgeleid van fritillus, wat dobbelbeker betekent. Deze vergelijking heeft te maken met de vorm van de klokjes en met de tekening van de kievitsbloem, die lijkt op de ogen van een dobbelsteen. Het Nederlandse woord kievitsbloem heeft te maken met de gelijkenis van de gesloten bloem met een kievitsetje en omdat deze bloem bloeit als de kieviten in april/mei uit hun winterkwartier komen.

De plant heeft een vruchtbare, veenachtige grond nodig die niet te vochtig en te alkalisch mag zijn. Zij bloeien het beste in de halfschaduw.

De legende wil dat toen Christus stierf, de enige bloem in de tuin van Gethsemane die zijn kopje niet boog de zuiverwitte keizerskroon was. Een engel daalde uit de hemel en berispte de bloem. Zij bloosde en liet zijn kopje beschaamd hangen. Sindsdien hebben alle keizerskronen en kievitsbloemen hangende klokjes.

